

GOVORI NA SVEČANOJ KOMEMORATIVNOJ SJEDNICI SENATA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU U SPOMEN NA PROF. EM. TOMISLAVA IVANČIĆA

Rektorat Sveučilišta u Zagrebu
27. veljače 2017. u 12 sati

PROF. DR. SC. TONČI MATULIĆ

V. d. dekana Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu

Poštovani i dragi gospodine rektore Borase,
Poštovani i dragi ministre Barišiću,
Poštovani i dragi pomoćni biskupe zagrebački Ivane,
Poštovane i drage prorektorice i prorektori,
Poštovane i drage članice i članovi Senata,
Poštovani i dragi prijatelji i poštovatelji pokojnika,
Dame i gospodo,

U ime Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (dalje: KBF), čije je dijete bio i zauvijek ostao profesor Ivančić, istovremeno radosna i tužna srca izgovaram ovo prigodno komemorativno slovo u spomen na dragog nam profesora emeritusa Tomislava Ivančića, koji je blago u Gospodinu preminuo u petak, 17. veljače 2017. godine u jutarnjim satima, a pokopan je u veličanstvenom i dostojanstvenom pogrebnom slavlju na gradskom groblju Mirogoj u ponedjeljak 20. veljače 2017. godine.

Profesor Tomislav Ivančić rođen je 30. studenoga 1938. godine u Davoru. Osnovnu školu je pohađao i završio u Davoru, nižu gimnaziju u Četvrtoj muškoj gimnaziji u Zagrebu, a višu gimnaziju u Međubiskupijskom sjemeništu na Šalati u Zagrebu.

Na KBF-u je započeo i tri godine studirao filozofsko-teološki studij od 1960. do 1963. godine. Zagrebački nadbiskup dr. Franjo Šeper poslao ga je u rimski kolegij *Germanicum et Hungaricum* u svrhu nastavka studija na Papinskom Sveučilištu Gregoriana u Rimu, na čijem je Teološkom fakultetu dovršio filozofsko-teološki studij i diplomirao 1965. godine. Godinu kasnije, 10. listopada 1966. godine zaređen je za svećenika Zagrebačke nadbiskupije. Magisterij iz teologije obranio je 1967. godine s radnjom *Misli Leona Velikog o primatu i episkopatu prema dokumentima koji se tiču pitanja Istoka*, a doktorsku disertaciju je obranio 1971. godine s temom *Nereligiozno kršćanstvo prema Dietrichu Bonhoefferu*.

Iste je godine izabran za asistenta na Katedri fundamentalne teologije KBF-a, na kojoj je ostao sve do svoje smrti 17. veljače 2017. godine. Njegova nastavna, znanstvena i stručna djelatnost neraskidivo je bila i ostala vezana za KBF. Profesor Ivančić je 1975. godine habilitirao te je izabran u znanstveno-nastavno zvanje docenta, a godinu kasnije je izabran za pročelnika Katedre fundamentalne teologije, što je ostao sve do umirovljenja 1. listopada 2009. godine. U zvanje izvanrednog profesora izabran je 1993. godine, 1999. u zvanje redovitoga profesora, a 2004. u zvanje redovitoga profesora u trajnom zvanju.

Profesor Ivančić je od 1998. do 2001. godine obnašao službu dekana KBF-a, a onda je 2001. godine prihvatio kandidaturu za rektora Sveučilišta u Zagrebu te je bio i zakonito izabran na tu časnu i odgovornu službu, ali je podnio ostavku prije preuzimanja službe rektora zbog neviđene i nečuvene hajke protiv njega i njegova izbora. Bio je sedamnaesti izabrani rektor Sveučilišta u Zagrebu kojemu je KBF bio matični Fakultet, a osamdeset šesti rektor, računajući reizbore, po redu od akademske godine 1874./1875.

Profesor Ivančić je otišao u zasluženu starosnu mirovinu 2009. godine s napunjenih 70 godina života. Na KBF-u je dakle aktivno djelovao ukupno 46 godina, od kojih 38 godine kao zaposlenik i 33 godine kao pročelnik Katedre fundamentalne teologije kojoj je usadio temelje i razvio prepoznatljive perspektive u suvremenoj hrvatskoj teologiji. Nakon što mu je Senat Sveučilišta u Zagrebu na prijedlog KBF-a podijelio 2010. godine počasno zvanje *professor emeritus*, profesor Ivančić je nastavio djelovati na Katedri i poslijediplomskom studiju KBF-a.

Profesor Ivančić bio je svestran i iznimno produktivan teolog. Uz intenzivan rad na svim područjima fundamentalne teologije, bio je također plodan duhovni pisac, propovjednik i neumorni evangelizator.

Autor je 25 znanstvenih knjiga. Njima treba pribrojiti i 72 stručne knjige. Objavio je 79 znanstvenih i preko 350 stručnih radova. Objavio je 7 teoloških priručnika te preko 140 recenzija i prikaza knjiga. Prevoditelj je četiriju knjiga s njemačkog na hrvatski jezik. Bio je izvrstan govornik i komunikator, a to dokazuje u njegovo vođenje različitih radijskih emisija duhovnog karaktera za koja je napisao i objavio preko 2.500 razmišljanja.

Tomislav Ivančić jedan je od onih hrvatskih teologa i kršćanskih mislilaca koji je također najviše prevođen na strane jezike. Nekoliko njegovih knjiga prevedeno je na njemački, talijanski, engleski, poljski i korejski jezik. Kao utemeljitelj *hagioterapije* – duhovne metode liječenja kojom je nastojao povezati teologiju, antropologiju i medicinu – Tomislav Ivančić je pobudio veliko zanimanje diljem svijeta, a o tom aspektu njegova djelovanja napisani su doktorski

i magistarski rad te nekoliko znanstvenih radova, naročito na njemačkome govornom području.

Prigodom njegova sedamdesetog rođendana i izbora u zvanje *professor emeritus*, njegovi kolege i nasljednici s Katedre fundamentalne teologije KBF-a Sveučilišta u Zagrebu – prof. dr. sc. Željko Tanjić, doc. dr. sc. Tomislav Kovač i dr. sc. Branko Murić – priredili su mu 2010. godine počasni zbornik radova naslovljen *Teologijom svjedočiti i naviještati*, u kojem je 40 autora na preko 900 stranica teksta iskazalo čast svojem dragom kolegi i profesoru Tomislavu Ivančiću.

Vlastitost Tomislava Ivančića bila je u tome što je teologiju nastojao povezati s čovjekovom konkretnom egzistencijom, osobito tražeći božanski lijek čovjekovim duhovnim i tjelesnim patnjama. U središtu njegove misli bila je uvijek objava živoga Boga u povijesnoj osobi Isusa iz Nazareta, osobni susret s Bogom Ocem koji je po svome sinu Isusu Kristu postao blizak čovjeku, koji čovjeka ljubi, uzdiže i izbavlja iz svake nevolje. Za profesora Ivančića, teologija je uvijek bila vezana uz navještaj i osobno svjedočenje evanđelja. Svojim izravnim duhovnim porukama, ugodnim glasom i ljudskom srdačnošću znao je umiriti ljude, otvoriti ih nadi, pobuditi u njima pozitivne snage i dati im osjećaj da ih Bog doista ljubi i da s Bogom nikad nisu sami. Značenje njegovih riječi i djela učinilo je da tisuće i tisuće ljudi diljem Hrvatske i u inozemstvu doživljavaju profesora Tomislava Ivančića kao istinskoga duhovnog učitelja, kršćanskog intelektualca i svjedoka.

Njegova smrt u Gospodinu, a nakon duge i teške bolesti, koju je samoza tajno i do kraja hrabro podnosio, sve nas je pogodila. Osjećamo prazninu koja je nastala njegovim odlaskom u onostranost. No, lik i djelo, život i svjedočanstvo profesora Ivančića ostaju neizbrisivi u našim sjećanjima, a vjerom u Isusa Krista koji je svojim uskrsnućem pobijedio smrt i dao nam nadu u vječni život, znamo da je profesor Tomislav Ivančić i sada među nama, ali na drugi način, a ne samo u našim živim sjećanjima i uspomjenama. Ta činjenica da je profesor Ivančić i sada s nama tješi nas, a našu misao usmjeruje prema neprolaznom životu koji je on cijeloga života u sebi njegovao i druge na njega upućivao.

Profesor Ivančić je svojim predanim nastavnim radom zadužio generacije i generacije studenata na Sveučilištu u Zagrebu, a ne samo na KBF-u. Svojim nemjerljivim znanstvenim teološkim radom obogatio je hrvatsku i europsku teologiju, a na poseban način svojim originalnim doprinosom nastanku i razvoju hagioterapije kao teološke discipline i terapijske duhovne metode po čemu je bio međunarodno poznat i priznat, a naročitu ljubav gajio je prema fundamentalnoj teologiji, kojom je govor o Bogu tijesno povezivao s govorom o čovjeku, uvažavajući sva čovjekova pitanja, traženja, lutanja i patnje.

Svakako treba spomenuti da je profesor Ivančić bio član Međunarodne teološke komisije u Rimu u dva uzastopna petogodišnja mandata, prvi put imenovan 2004. godine od svetoga Ivana Pavla II., a drugi put 2009. godine od pape u miru Benedikta XVI. Bio je član Vijeća za nauk vjere Hrvatske biskupske konferencije te mnogih drugih crkvenih tijela.

Nemjerljiv je doprinos profesora Ivančića dobrobiti i ugledu KBF-a, ali i Sveučilišta u Zagrebu u cjelini. Nemjerljiv je doprinos dao razvoju i promociji katoličke teologije u Hrvatskoj i u Europi, kao i promicanju nove evangelizacije. O svemu tome ne samo da nije rečena posljednja riječ nego će trebati mnogo vremena i marljivih glava da se objektivno vrednuju i na vidjelo iznesu svestrani nastavni, znanstveni, stručni, institucionalni, duhovni i pastoralni doprinosi dragog nam profesora Ivančića.

Dragi profesore, u ovom tužnom trenutku sjećanja na Vas nipošto se ne opraštamo od Vas, jer znamo da ste s nama i da ćete i sada iz vječnosti nastaviti djelovati za našu dobrobit i rast, zagovorom pred licem onoga koji vas je pozvao u svoj očinski zagrljaj.

U ime Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu od srca Vam hvala za sve što ste učinili za njegov prosperitet i ugled te za napredak hrvatske teologije. Hvala Vam za lijepo svjedočanstvo čovjeka, svećenika, teologa, nastavnika, znanstvenika, sugovornika, prijatelja.

Vaš primjer ostaje svjetlo, a svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuzima.

Dok Vam dragi profesore od srca zahvaljujem i molitvom Vas dobrome i milosrdnom Bogu Ocu Isusa Krista preporučujem, u ime KBF-a zahvaljujem također gospodinu rektoru profesoru Borasu na ovoj lijepoj prilici te svima vama koji ste svojim dolaskom i nazočnošću počastili pokojnoga profesora Tomislava Ivančića, a preko njega počastili ste i Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Zagrebu.

Hvala na pozornosti!

PROF. DR. SC. BRANKO JEREN

Rektor Sveučilišta u Zagrebu od 1998. do 2002. godine

Govoriti o profesoru i rektoru Tomislavu Ivančiću danas, znači govoriti o zapravo sedamdeset godina povijesti našega Sveučilišta. Razdoblje je to kontinuirane borbe za očuvanje ne samo digniteta, autonomije i akademskih sloboda